

# KIRKEBLAD

FOR

## DAVIK

Nr. 32	Utkommer hver måned	Mai 1933	Utgiver og redaktor: Sogneprest Slaattelid Davik	4. årg.
--------	---------------------	----------	--	---------

### Bønn.

Herre Gud, himmelske fader, du som har gitt oss din enbårne sønn og ved ham har frelst oss ut av Djevelens rike: Vi beder dig, at du vil holde oss fast ved ditt ord, trøste oss med det i all angst og nød, tilgi oss nådig alt som vi har syndet imot det, hellige oss ved din ånd, og tilslutt gjøre oss salige, for at vi i all evighet kan love og prise din nåde og barmhjertighet. Ved Jesus Kristus, din søn, vår Herre. Amen.

### Gud er stor.

Himmelen med all sin her  
um sin skapar vitne ber,  
taler herleg um Gud Fader,  
Han, som sol og stjernerader  
skapte ved sitt veldes ord.

Stilt dei strålar yver jord;  
utan ljod og røyst og ord  
dei forkynna kann Guds æra  
og Hans store namn oss læra  
lysande i stråleskrift.

Klårt dei vitnar som i kor:  
»Sjå kor Gud er høg og stor,  
som vår himmels høgloft reiste  
og oss med sin guddoms gneiste  
klædde i eit skrud av ljøs!«

Stor i råd, i gjerning sterk,  
vis og veldig i sitt verk  
er den Gud som gjorde verdi.  
Det oss lærer skapargjerdi:  
Himlane fortel Hans lov.

Blix.

### Tørst efter Gud.

Min sjel tørster efter Gud.

Salme 42, 2—3.

Kirkehusene er mange. De peker op mot himmelen. Bedehusene er tallrike. Så blir vår vei til Gud og til Hans ord lettvent og det fører ofte til at vi setter lite pris på dem. Men så kan der komme en tid, da du kommer langt bort fra Herrens hus, til fremmed land eller på sykeleiet. Da sukker du kanskje: »Når andre til kirke møn-  
gange, da sitter jeg her udi vrå.«

Det gikk en ung kvinne slik. Hun vilde nødig være kirkens organist, for da måtte hun bestandig gå til kirke. Men så kom hun til et øde kirketomt sted. Da skrev hun en søndag formiddag til sin mor: »Å, kunde jeg få vinger og fly til min gamle kirke!« Det var stille tørst efter Gud. — Goder verdsettes ofte først, når de må savnes. Salmisten i salme 42 var borte fra Herrens hus, fra Herrens alter, fra festskaren på vei til Herrens tempel. Så blev der tørst efter Gud.

I en by hvor jeg preket en søndag, møtte jeg på mandagen en mann på gaten. Han sa: »Pastor, jeg var i kirken igår. Jeg har ikke vært der siden min konfirmasjonsdag. Det blev så underlig for mig. Pastor, hvad skal jeg gjøre for å komme til Gud?« Sjelens tørst efter Gud var våknet. — Eller som den syke, 38 år gamle mann som sendte bud efter mig. Han vilde ha nadveren. Det hadde man ikke sagt mig, og jeg hadde det ikke med. Jeg lovet å komme tilbake straks. Han hadde ikke nydt Herrens nadver siden konfirmasjonen. Nu vilde han ha den. Men jeg var kun såvidt kommet utenfor huset, så kom en løpende: »Nu døde han!«

Det gjelder ikke bare om det ytre, kirken. Det gjelder om sjelens tørst etter Gud, den levende Gud. Lukk dig op! Se dypt i din sjel! Er du glad, lykkelig, tilfreds? Har du nok? Der skulde vel ikke være hos dig en tørst, en lengsel etter Gud?

Kom til Gud! Kom til Jesus! Hos Ham slukkes din tørst.

Efter pastor D r e y e r.

### Guds ords makt.

Det h vde so at eg i fleire år kom til   vera på arbeid i same bygdi ein bolk av året. I denne bygdi var det ei kone som hadde lege til sengs i mange år. Eg høyrde folk tala um henne; sume sa at ho var tullet, andre at ho var besatt, atter andre at ho var fortvila. Av alt eg høyrde kom eg til den tru at det var sjelenaud ho leid av. Eg fekk påminning um at eg skulde lydast um denne kvinna. Men det var so mykje som heldt att, so det vart ikkje år etter år. Eg høyrde, at presten hadde vore hjå h ne, likeins ein gamal r ynd emiss er, men det hadde ikkje nytta. Atter vart eg minnt um   gå til henne, men eg tykte det var d  heilt vonlaust. Kvar skulde eg hen, ung og ur ynd som eg var. So akkordera eg meg ifrå det, denne gongen og.

Siste året eg var i denne bygdi på lange tider h vde det so, at vi under arbeidet laut ha ein navar av en viss storleik. Vi hadde ikkje nokon slik sjølve, og so skulde eg som den yngste gå og l na ein med mannen til den kona vi har nemnt. D  eg fekk dette oppdraget, kom den indre p minningi att. No laut eg kanskje inn i stova og d  laut eg vel snakka med denne kvinna. Alle vanskar synte seg for mitt indre auga og eg gruva f lt, men samstundes ropa eg til Gud um frimod og miskunn for meg sjølv og for denne lidande forpinte sjel. D  eg kom på garden banka eg på ute, men ingen kom. Eg gjekk inn i gangen. Stoved ri stod opi, og der var ingen inne. Men fr  koven høyrde eg ei ynkande røyst, som svakt sa:   ja,   ja. Eg skyna kvar det var; det var godt r d   høyra at det var ei sjel i naud som sa dette:   ja,   ja. Eg kjende dette tvidraget inne i barmen min, på den eine sida ei s r medkjensle og hug

til   gjere det eg kunde, og på den andre sida menneskjefrykt og frykt for at det var fåfengt. Eg gruva so for   stå ansikt til ansikt med eit menneskje som hadde misst all von. Eg ropa or mi djupaste sjel, at Gud i sin forbarmande nåde m tte koma og hjelpa meg arme, feige, fatige stakar, so Hans vilje fekk skje. Men eg gjekk ut att, elendig og forpint, for   leita etter dei andre i huset. Men ingen var   finna. Hadde eg kunna, hadde eg visst gått utan navar. No var det ingi onnor r d; eg laut gå inn i koven og høyra, um kona kunde fortelja kvar mannen var. Komen inn helsa eg og spurde etter mannen. Ho svara greidt, visste ikkje sikkert kvar han var, men nemnde staden der ho trudde han m tte vera. Ho låg i myrkaste kr i i koven, med andletet vendt mot veggen og svara utan   sjå til den kant eg var. Eg kjende ei sterk freisting til   gå med ein gong, men ei usynleg makt heldt att. I mi r dl yse sa eg: »De er sjuk, De?« Ho svara: »  ja, eg lid det eg har fortent. Den som har livt eit so grovt syndeliv som eg, kan ikkje anna venta seg. Det er f lt   liggja her og lida, men det har no ikkje stort   seia mot det som ventar meg etter døden, pina i all  va. Ja det er forferdelegt.« Medan eg stod og høyrde på desse grufulle ordi såg eg meg r dlaus ikring. D  vart eg var ein kalendar som hang på eine veggen, ein av desse gamle med bibelord for kvar dag. På bladet for denne dagen stod ordet: Bed so skal de få, leit so skal de finna o. s. v. Det var som om Gud sjølv hadde vist meg veg. Eg spurde henne: »Trur du at Bibelen er Guds ord?« »Ja«, svara ho, »den er Guds ord, den er sagte Guds ord, det er visst.« »Trur du at Gud lyg?« » nei, det trur eg ikkje, han seier sant, han lyg ikkje nei,  nei d , han seier sant.« So sa eg: »Ja men no har Gud sagt: Bed so skal de få.« — »Ja, det står so.« — »Har Gud sett nokon betingelse attåt denne lovnaden?« — »Nei, eg trur ikkje det.« — »Nei, der står ingen betingelse. Når no Gud har sagt — og han seier sant — f r ikkje du d ?« Ho tagde ei liti stund; so tok ho til og vilde svara; men det var tydeleg   merka at ho var redd og uviss. Det kom seint og tvi-kande: »J—au«. Eg sa: »So bed og få

då! Farvel.« No var liksom vegen fri; eg skulde nok ikkje seia meir. Då eg kom ut, var mannen komen, og eg fekk navaren.

Tvo dagar seinare reiste eg frå bygd. Ofte tenkte eg på denne kona. Noko etter hørde eg at ho skulde vera uppe, men eg spurde ingen. Denne hending var for meg noko heilag som eg vilde ha for meg sjølv. Ingen visste at eg hadde snakka med henne, og ho såg ikkje so mykje upp at ho kunde sjå meg, trur eg, og langt mindre kven eg var.

Same året um sumaren kom eg til å reisa med dampbåten forbi denne bygd. Det var ein sundag, i solskin og stille. Idet vi fer langs med landet vert eg var tvo kvinnor som sit på ein liten haug attmed huset, der den sjuke kona budde; ei av dei heldt ei liti bok i handi. Eg tenkte: »Er kanhenda ho ei av dei?« Det var med båten ein mann frå bygd. Han kom og helsa og vi tala um det fine veret. Eg sa: »Dei likar godveret desse tvo som sit der uppe og.« »Ja«, sa mannen, »detta er eit under; den gamle kona der har lege til sengs i mangfoldige år, og no i vår visste ingen ordet av fyrr ho var uppe, og det merkelegaste er at ho er so tilfreds no, ho som i so lang tid var so tullet. Det er dotter hennar som sit med boki og sit og syng åt henne. Ho likar so godt, at dei syng.« Eg vart so gripen, der eg stod. Eg kan ikkje skildra det som rørde seg i mitt indre. Samrøda vart slutt, eg måtte vera åleine med mine tankar.

Seinare fekk eg fretta at denne kona døydde same hausten.

Når eg no fortel denne hendingi so er det, for at det kunde verta til formaning og trøyst for nokon. Eit spursmål har ofte meldt seg. Hadde eg vore lydig, burde so ikkje denne kvinna vore spard for mange års sjelekval? Kunde ho vorte andre til signing i desse åri? Gjekk der soleis frukter tapt, for tid og æva, fordi eg var for feig og uviljug til å gå Guds ærend? M.



#### Våre døde.

18. mars: Johan Iversson Husevåg; e. gbr.; f. 1870; hjerteslag.  
18. mars: Ole Gabrielsson Blålid; g. gbr.; f. 1883; kreft.

22. mars: Martinus Josefsson Isane; g. gbr.; f. 1885; hjernebetendelse.  
26. mars: Susanne Furenes, fiskars kone; f. 1849; alderdom.  
13. april: Brita Olina Hansdtr. Humborstad, g. f. i Aardal 1878; blodpropp etter operasjon.  
14. april: Jensine Hansdtr. Berge, Ekornbakke; kårenkje; f. 1848 i Sogn; alderdom.  
15. april: Kristine Olsdtr. Vingen, Leirgulen; ug.; f. 1857; kreft.

Det lid til at du skal fara or verdi.

5. Mos. 31, 14.

#### Jesu kors.

Ditt kors, o Jesu, skuer jeg  
med åndens øie smertelig,  
og sukk igjennem sjelen går  
idet jeg ser ditt naglesår.

Og spe og spott blir verdens lyst  
imot din smerte, stille, tyst;  
imot din kjærlighet så huld,  
det blir som støv, alt jordens gull.

Idet jeg ydmykt bøier kne  
i bønn om synds forlatelse,  
og skuer dig, o frelsermann,  
jeg bare, bare gråte kan.

O Jesu, se i nåde til  
mig arme synder, full av tvil;  
gi mig å tro ved korsets fot,  
for mig det rannt ditt hjerteblod.

J. B.

#### Notisar.

**Haus krins.** På basar i januar for Finnemisjonen kom inn kr. 95.64. — 25. mars ved Haus og Ervik barneforeining for indremisjonen 70 kr. — 2. påskedag til kyrkje i Kjølisdal 193.75.

**I Leirgulen krins** kom inn i 1932 til heidningemisjonen 143 kr., til redningssaki 78, til Finnemisjonen 26.

**Til sanitetsforeiningi** er innkome: Medlemspen- gar: Frå ? 14 kr., Isane 15, Dombestein 15, Reksnes 16, Torheim 10, Leirgulen 15, Bortne 10, Davik 30, Rugsund 29, Maurstad 51, Endal 16. — Lodd: Haus 5, Reksnes 5, Hunskår 5, Torheim 5, Rugsund 10, Endal 5. — Merke: Hunskår 2, Haus 2, Reksnes 1.34, Torheim 2, Rugsund 4, Endal 1.72. — Basarar: Reksnes 104.80, Husevåg 60. — Maiblom: Rugsund 13.

**Rekneskap for Davik sanitetsforeining 1932.**

Inn: Eige 1. januar: I banken kr. 3988.77; i kassa 86.43; utestående krav 428.00; tils. 4503.20. Medlemspen- gar 465, dagpen- gar for sjukerøkt 350.50; tilskot til helsesysterløn 300; basarar og tilstelningar 921.79; offer i Davik 102.14; maiblo-

mar 169.50; jolelodd 187.50; merke 57.18. materiell selt 54.68; utlodning og gaver 23; andre innkomer 26.95; renter i banken 136.95. Sum 7298.39. — Ut: Løn til systrene med pensjonsinnskot 2252.80; husleige 100; trygdekassepremie 91; til Nasjonalforeiningi og N. K. S. 50; reisekassen 46.15; sjukemateriell 200.26; til utlodningi 10; porto og telefon 45.94; avgift av jolemerke 12.80, av lodd 29.00, av maiblomar 27.40; til doktorgransking av skoleborn: dr. Lavik og Lillejord 146.50; reiseutloger for syster Helene 27.80, tils. 174.30; andre utloger 51.01; avskrive på utestående krav 112. Eige 31. desember: I banken 3575.72; i kassa 70.01; utestående krav 450; tils. 4095.73. — Rekneskapen er revidert av R. Førde og Hans Endal.

**Landsmålsliturgi** er vedteke innført i Davik kyrke. Der låg fyre søknad med 26 underskrifter. Soknerådet vedtok i møte 26. februar samrøystes å råda til, at landsmålsliturgi vert teki i bruk. — Dette vart godkjent på soknemøte 9. april med 95 mot 84 røyster.

#### Kyrkjesvari på landsmål:

1. Etter syndsvedkjeningi: **Kyrie eleison! Gud Fader, miskunna oss. Kyrie eleison! Herre Krist, miskunna oss. Kyrie eleison! Herre Heilag Ande, miskunna oss.**

2. **Gloria: Og fred på jordi, Guds hugnad med menneskje.**

3. Etter evangeliet: **Gud vere lova for sin glade bodskap.**

4. Til kyrkjebøni: **Deg vere æra i æva og: Herre, høyr vår bøn.**

5. Ved altargang: **Me lyfter våre hjarto til Herren og: Heilag, heilag, heilag er Herren Sebaot, all jordi er full av hans æra. Hosianna i det høgste. Velsigna vere han som kjem i Herrens namn. Hosianna i det høgste.**

**Ofring til Menighetsfakultetet.** Totland 13. april kr. 15.45. Rugsund 14. april 120. Davik 16. april 57.44. Aalfot 17. april 32.75.

**Orgelsaki i Davik** er no komi i hamn. Davik soknestyre vedtok 8. april å få tilveges det som enno vanta. Eit orgel på 15 stemmer er tinga hjå Vestres orgelfabrikk for 13000 kr. Det er ei stor glede for alle som har arbeidd for og gjeve til dette fyremålet, at ein no etter 22 år har nått målet. — På basaren i Davik 25. mars kom inn kr. 735.55, — eit storarta resultat, som syner kor stor interesse det var for saki i vedkomande kransar. — Eg takkar hjarteleg soknestyret, fordi det samrøystes vedtok kjøpet. — Til orgelet er vidare kome inn: Frå Lars M. Endal 20 kr. (tidlegare 60 kr.).

**Dei skriftlege avgangsprøvene** hadde dette tallet: Aalfot: 4 born. Stil 2; 2,5; 1,5; 1,5. Rekning 1; 1; 1; 1. Torheim: 1 barn. 2 og 2. Dombestein: 5 born. 1,5; 2; 2,5; 1,5; 1,5 og 2; 1,5; 2; 2; 1. Davik: 5 born. 2,5; 3;

1,5; 2,5; 4 og 1; 2,5; 1; 2,5; 4. Elde: 1 barn. 3 og 4. Rugsund: 3 born. 5; 4; 2,5 og 6; 4; 4,5. Leirgulen: 2 born. 2,5; 4 og 1; 1,5. Hamnen: 2 born. 2,5; 3 og 1; 1,5. Berle: 3 born. 2,5; 2,5; 1,5 og 1,5; 2; 1. Oldeide—Gangsøy: 3 born. 2; 1,5; 2,5 og 1; 1; 1. Husevåg—Tytingvåg: 3 born. 1,5; 2; 3 og 3; 1; 1. Nordstrand: 5 born. 1; 2; 3; 3; 2 og 1; 1; 2,5; 2,5; 2,5. Rimstad: 7 born. 4; 3; 2,5; 3,5; 1,5; 4,5; 2 og 2; 2; 1; 3; 1, 2, 1. Maurstad: 4 born. 1,5; 2; 2; 2,5 og 1; 2; 1,5; 1. Levdal—Haus: 4 born. 1,5; 1,5; 1,5; 2,5 og 1; 1; 1; 3,5. Kjølisdal: 5 born. 1,5; 2; 2; 2; 2; og 1; 2,5; 1; 4,5; 4. — Det var ein som fekk 1 i stil: Styrkar O. Almenning. — Med i eksamensnemndi var lærarane R. Førde og Bruland, Ivar Torheim og soknepresten.

#### Gudstenester og sundagspreiker.

4 sund. et. påske, 14. mai: Aalfot og Kjølisdal.  
17. mai: Davik og Rugsund.

5 sund. et. påske, 21. mai: Totland og Berle.  
Kristi himmelferdsdag, 25. mai: Rugsund og Levdal.  
6 sund. et. påske, 28. mai: Aalfot og Kjølisdal.

1. pinsedag, 4. juni: Davik og Aalfot.  
2. pinsedag, 5. juni: Rugsund og Totland.  
Treeinings sund., 11. juni: Krinsane i Fåfjorden.

**Kvittering for kontingent.** Aalfot: Peder Sigdestad 3 kr. — Torheim: Ole A. Torheim 2. — Dombestein: Kr. Elvebakke 2. — Davik: Simon J. Bakke 4; Simon Øverland 2; H. Valaker 3; Peder A. Aase 2.50. — Endal: Lars M. Endal 1.50. — Rugsund: Samson Strømmen 2.50. — Elde: Josef Elde 2. — Skatestrømmen: Marie Hunskaar 3. — Husevåg: Lærar Husevåg 5. — Tytingvåg: Margrete Krabbestig 2.50. — Nordstrand: Karl Rød-eggen, Jørgen Eldevik 3. — Rimstad: Abel Myklebust 2.50; Jetmund Myklebust 2. — Maurstad: P. Navekvien 2; Rasmus J. Nave 3; Ragnhild Hessevik 5. — Kjølisdal: Peder O. Hatlegjerde, Malene A. Kjøllesdal 2. — Reksnes: Martinus M. Reksnes 3. — Utanbygds Fru Hyldmo 3; Alvild Fjellestad, Sandane 5.

Hjarteleg takk til alle.

**Vigde:** 5. april i Nykirken, Bergen: Jakob Mons-son Kroken, Vanylven, og Dagny Pedersdtr. Løvold, fødd Maurstad, Davik.

**I Davik kyrkje** har der i gangen i seinare tid samla seg upp ei mengd med gamle kransar. Sume heng der i årevis. Dette er ein uting. Lat kransane fylgja i gravi, eller lat dei liggja på grava og tak dei burt når dei ikkje er meir til pyrd. Med dette vert varsla, at 14 dagar etter at dette nummer er kome ut, vert alle dei gamle kransane tekne burt av kyrkjeværjen Kr. Frimannslund, dersom ein ikkje har fenge serlegt løyve til å la dei vera; det må då setjast namn på dei.